

5. Czy w świetle art. 59 Konwencji wiedeńskiej o prawie traktatów, Porozumienie w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (Dz. U. WE L 336 z dnia 21 listopada 1994 r.) [zwane dalej »Porozumieniem TRIPS«], zawarte w ramach Światowej Organizacji Handlu (OMC-WTO), które weszło w życie z dniem 1 stycznia 1996 r., a więc po wejściu w życie Umowy wspólnotowej z 1993 r. (Dz. U. WE L 336/1994), powinno być interpretowane w ten sposób, że w razie sprzeczności między tymi umowami i biorąc pod uwagę tożsamość zawierających je stron, zawarte w nim przepisy dotyczące homonimicznych nazw win powinny być stosowane zamiast przepisów Umowy wspólnotowej?
6. Czy w przypadku występowania dwóch homonimicznych nazw win, produkowanych w dwóch różnych krajach będących stronami Porozumienia TRIPS (zarówno, gdy homonimia dotyczy dwóch nazw geograficznych używanych w obu krajach-stronach Porozumienia, jak i gdy dotyczy nazwy geograficznej jednego z krajów-stron i homonimicznej nazwy używanej dla winorośli tradycyjnie uprawianej w innym kraju-stronie), art. 22 - 24 sekcja 3 Załącznika 1C do Porozumienia ustanawiającego WTO zawierającego Porozumienie TRIPS (Dz. U. WE L 336/1994), które weszło w życie z dniem 1 stycznia 1996 r., powinny być interpretowane w ten sposób, że obie nazwy mogą być nadal używane pod warunkiem, że były używane w przeszłości przez korzystających z nich producentów albo w dobrej wierze, albo przez co najmniej 10 lat poprzedzających datę 15 kwietnia 1994 r. (art. 24 ust. 4), a każda nazwa wyraźnie wskazuje kraj, region lub obszar, z którego pochodzi wino, w sposób nie wprowadzający w błąd konsumentów?"
1. Czy przy ocenie zaistnienia przejęcia zakładu na podstawie art. 1 dyrektywy 2001/23/WE⁽¹⁾, w przypadku udzielenia nowego zlecenia, przesłanką dla stwierdzenia, że środki zakładowe przeszły z pierwotnego zleceniobiorcy na nowego zleceniobiorcę jest – niezależnie od kwestii stosunków własnościowych - okoliczność, że środki te zostały pozostawione uprawnionemu do użytku dla celów jego własnej działalności? Czy dla potwierdzenia przejęcia środków zakładowych jest wobec tego konieczne, aby zleceniobiorcy zostało udzielone uprawnienie do rozstrzygnięcia o sposobie użytkowania tych środków zgodnie z jego własnym interesem gospodarczym? Czy, wobec tego, należy dokonać rozróżnienia pomiędzy sytuacją, w której środki dostarczone przez zleceniodawcę stanowią „przedmiot” świadczenia wykonywanego przez zleceniobiorcę, a sytuacją, w której środki te stanowią „narzędzie” do wykonania zlecenia?
2. W przypadku twierdzącej odpowiedzi Trybunału na pierwsze pytanie:
- a) Czy zakwalifikowanie środków zakładowych jako użytkowanych dla celów własnej działalności jest wykluczone, jeżeli środki te zostaną przez zleceniodawcę pozostawione do użytku zleceniobiorcy, a konserwacja, włącznie ze związanymi z tym kosztami zostanie przejęta przez zleceniodawcę?
- b) Czy przy przeprowadzaniu kontroli pasażerów na lotniskach, w przypadku, w którym zleceniobiorca korzysta z udostępnionych mu przez zleceniodawcę detektorów metali w postaci bramek, jak również ręcznych detektorów metali i urządzeń prześwietlających, zachodzi użytkowanie środków zakładowych we własnej działalności zleceniobiorcy?

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony na podstawie postanowienia Arbeitsgericht Düsseldorf, wydanego dnia 5 maja 2004, w sprawie Gül Demir przeciwko Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited i Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

(Sprawa C-233/04)

(2004/C 201/20)

Dnia 3 czerwca 2004 r. do sekretariatu Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym, złożony na podstawie postanowienia wydanego przez Arbeitsgericht Düsseldorf dnia 5 maja 2004 r. w sprawie Gül Demir przeciwko Securicor Aviation Limited Securicor Aviation (Germany) Limited i Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG.

Arbeitsgericht Düsseldorf zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

⁽¹⁾ Dz.U. L 82, str. 16.

Skarga wniesiona dnia 4 czerwca 2004 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Królestwu Hiszpanii

(Sprawa C-235/04)

(2004/C 201/21)

Dnia 4 czerwca 2004 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich została wniesiona skarga przeciwko Królestwu Hiszpanii sporządzona przez Komisję Wspólnot Europejskich reprezentowaną przez D. M. van Beeka i G. Valero Jordana, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu.